

Z V O N

148 Main St.

New Rochelle, N.Y. 10802.

P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

Dekret O APOŠTOLÁTU LAIKŮ (pokračování)

Tento duchovní život laiků má být poznamenaný zvláštním rázem v souvislosti se stavenem manželským a rodinným, celibátním nebo vdovským, s nemocí, se zaměstnáním a společenskou činností. Ať tedy laici neustále rozvíjejí vlastnosti a vlohy, které dostali a které odpovídají jejich životním podmínkám, a ať používají vlastních darů přijatých od Ducha svatého.

Mimoto laici, kteří podle svého povolání vstoupili do některého z církevně schválených sdružení nebo institutů, se rovněž mají snažit, aby si spolehlivě osvojili zvláštní ráz duchovního života, který je témto sdružením a institutům vlastní..

Ať připisují velký význam profesionální odbornosti, smyslu pro rodinný a občanský život a ctnostem společenského života, jako je čestnost, duch spravedlnosti, upřímnost, slušnost a statečnost, neboť bez nich nemůže existovat ani pravý křesťanský život.

Dokonalým příkladem takového duchovního a apoštolského života je nejblahoslavenější Panna Maria, královna apoštolů. Zatímco žila na zemi jako všichni ostatní životem naplněným starostí o rodinu a prací, byla vždy těsně spojena se svým synem a spolupracovala zcela ojedinělým způsobem na Spasitelově díle. Nyní, když byla vzata do nebe, "ve své mateřské lásce se stará o bratry svého syna, kteří dosud putují na zemi a ocitají se

RADOSTNÉ
MILOSTIPLNÉ
A POŽEHNANÉ
V E L I K O N O C E
VŠEM MILOVANÝM
KRAJANŮM
Z PLNA SRDCE PŘEJE
Z V O N

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

v nebezpečích a nesnázích dokud neboudou uvedeni do blažené vlasti". Všichni ať Marii co nejoddaněji uctívají a svěřují svůj život i apoštolát její mateřské péči.

II. CÍLE APOŠTOLÁTU LAIKŮ

Úvod

Vykupitelské dílo Kristovo, i když samo o sobě má za cíl spásu lidí, zahrnuje v sobě i obnovení celého časného řádu. Proto je posláním církve nejen přinášet lidem Kristovo poselství a jeho milost, ale také pronikat a zdokonalovat duchem evangelia řád časných věcí. Laici tedy, kteří plní toto poslání církve, konají svůj apoštolát jak v církvi, tak ve světě, jak v řádu duchovním, tak i časném. Tyto dva, ač se od sebe liší, jsou v jediném Božím plánu spojeny tím, že sám Bůh zamýšlí znova přijmout celý svět v Kristu jako nové stvoření, v zárodku zde na zemi a plně na konci dnů. V obou řádech se musí laik, protože je zároveň věřící i občan, stále řídit svým jediným křesťanským svědomím.

(pokračování)

* * *

Láska je veľká vec a vobec veľké dobro, ktorá jedine uľahčuje každé bremä a oddane znáša všetky protivenstvá.

Lebo znáša ťarchu bez ťažkostí, a každú trpkosť osládza a spríjemňuje.

Slachetná láska k Ježišovi, pobáda k veľkým činom a vzbudzuje túžbu po stále väčšej dokonalosti.

Láska smeruje stále hore, k nebu, a nedá sa zadržať nijakými nízky mi záujmami.

Láska chce byť slobodná a zbavená akejkoľvek svetskej náklonnosti, aby jej vnútorná vrúcnosť nebola hatená, aby ju nijaká časná výhoda nemiatla, alebo aby nepodliehala rozličným nástrahám.

Niet nič sladšieho než láska, nič silnejšieho, nič vznešenejšieho, nič rozsiahlejšieho, nič príjemnejšieho, nič dokonalejšieho, nič lepšieho ani na nebi, ani na zemi; lebo láska zrodila sa z Boha, a nemôže spočinúť len len v Bohu, lebo je povznesená nad všetko tvorstvo.

(NASLEDOVANIE KRISTA)

S V Á T O S T S M Í Ř E N Í

Dnes už Ježíš nechodzi světem jako tehdy. Přesto i nadále uzdravuje duše. Stále pronáší ona slova, která jedině dovedou dát pokoj a útěchu: "Tvé hřichy jsou ti odpuštěny." Činí tak ve svátosti Božího milosrdenství, ve svátosti pokání.

* Co znamená slovo "pokání"?

Slovo "pokání" má trojí význam:

a) znamená ctnost, kterou litujeme hřichů a odříkáme se jich, protože jsme jim urazili Boha a odloučili se od něho;

b) znamená dobré skutky nebo modlitby, vykonané jako zadostučinění za hřich. Takové "pokání" kněz obvykle ukládá hříšníkovi po zpovědi.

c) svátost pokání.

* Co je svátost pokání?

Pokání je svátost, ve které Ježíš Kristus prostřednictvím rozhřešení kněze odpouští hřichy spáchané po křtu.

Někdy říkáme svátosti pokání také "zpověď", ve skutečnosti však zpověď je jenom část této svátosti. Rčení jako "jít ke zpovědi" a "přijmout svátost pokání" mají týž význam.

* Kdy ustanovil Ježíš svátost pokání?

V den po svém zmrvýchvstání: tehdy se zjevil apoštolům a pravil k nim: "Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás... Přjměte Ducha svatého. Kterým odpustíte hřichy, těm se odpouštějí, kterým je zadržíte, těm jsou zadrženy" (Jan 20, 21-23).

* Co je vnějším znamením při svátosti pokání?

Vnějším znamením při svátosti pokání je projevení lítosti hříšníka nad hřichy, učiněné slovem nebo posuškem, vyznání hřichů, ochota napravit způsobenou škodu, a slova kněze: "Rozhřešuji tě od tvých hřichů ve jméně Otce i Syna i Ducha svatého."

* * *

*Bože, nedopust, abychom vzývajíce tvé jméno
došli k ospravedlnování lidských neporádků!*

(Jan Pavel II.)

Ú M Y S L Y N A M Š E S V . :

2. - Za zemřelé rodiče Dra. Marka a Marii Weirichovy - manželé Brotákoví a Weirichovi s rodinami
- Za zemřelé rodiče - paní Anna Bořek Dohalská
- Za zemř. Dra. Ivo Ducháčka - p. Karel Hruda s rod.
3. - Za zemřelé rodiče Bohdanku a Aloise Sitařovy - manželé Děma
4. - Za zemřelou Ludmilu Černou - manžel a sestra
- Za zemřelého Vlastimila Bílka - vděční pp. Jeroným Minister a Mirek Kašpar
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání mamince k Na-rozeninám - pan František Hortvík
5. - Za zemřelého Vlastimila Bílka - paní Josephine Orgon
- Za zemřelého Josefa Malíka - paní Josephine Orgon
6. - Za zesnulé Dra. Josefa F. Špačka s chotí - děti
- Za zemřelého Jana Gašparíka - manželka a děti
7. - Za zemřelého Vlastimila Bílka - Paní Štefka Mihalová
8. - Za zemřelého Dra. Ivo Ducháčka - manželé Bunžovi
9. - Za zemřelou Svatavu Dostálkovu - manželé Beharkovi
10. - Za živé a zemřelé členy rodin Cicákovy a Gluvňovy
- manželé Gluvňovi
11. - Za zemřelou Paulinu Slobodovu a celou živou a zemřelou její rodinu
12. - Za zemřelou Ilmu Besedovou - manželé Beharkovi
13. - Za zemřelého Vlastimila Bílka - jeho manželka a dcery
14. - Za zemřelou Olgu Horušeckú - manželé Beharkovi
15. - Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera
- Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
16. - Za zemřelou Liviou Maleckú - manželé Beharkovi
17. - Za živé a zemřelé členy rodiny Benáčkovy z obou stran - manželé Benáčkovi
18. - Za zemřelého Dra. Ivo Ducháčka - manželé Stránští
19. - Za Boží ochranu a požehnání pro syny a za zemřelého manžela -
- paní Ludmila Pařízková
20. - Za zemřelého Ferdinanda Peroutku - manželé Stránští
21. - Za zemřelého Jana Valovčíka - jeho manželka
22. - Za zemřelého Jana Valovčíka - jeho manželka
23. - Za zemřelého Jana Valovčíka - jeho manželka
24. - Za zemřelé rodiče, bratra a sestru - paní Růžena Bunžová
25. - Za zemřelé rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
26. - Za zemřelého tatínka Pavla Cipko - rodina Otrubova
27. - Za živou a zemřelou rodinu Salcedo - paní V. Salcedo

28. - Za zemřelou Annu Martínez - Dr. a Mrs. Luis Galbis
 29. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání paní Anny Otrubové k jejím
 Narozeninám - paní Mary Horáková
 30. - Za zemřelého Lewis John Šebestu - jeho manželka a dcera

* * *

M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N É !

ZEMŘEL Dr. Ivo Ducháček. Zarmouceným pozůstatlým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám štastné shledání s našimi zesnulými dopřál - prosíme Tě, vyslyš nás!"

Paní Anna Otrubová se dožívá OSMDESÁTKY. Z plna srdce jí blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojně požehnání.

Jako jiná léta, i letos budou ČESKÉ OBŘADY SVATEHO TÝDNE v dolním kostele Panny Marie Karmelské v Astorii: na ZELENÝ ČTVRTEK v 7:00; na VELKÝ PÁTEK v 6:30 a na BÍLOU SOBOTU v 7:00 hodin, vždy večer.

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10:15 hodin ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Přiležitost k sv. zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde po bohoslužbách je SPOLEČNÁ SNÍDANĚ a zkouška pěveckého sboru "Velehrad".

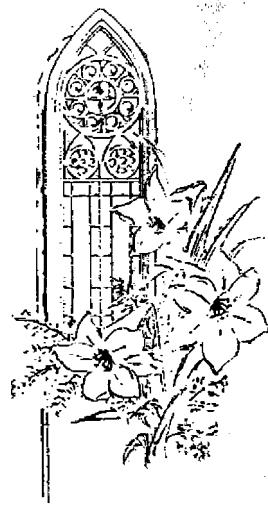
* * *

Chceš-li se stát velikým, dosáhneš toho pokročováním sama sebe. Nemáš svět nic vznešenějšího než čest, pak není jistě malicherností touto cti pohrdnout. Člověk se tím povznese nad to, co svět pokládá za nejvetší.

Pokořovat se však jen slovy je něčím běžným, něčím, co dělaří i pyšní lidé. Dokážeš-li se však ctnost povznést tak vysoko, že nedbá toho, že se jí pohrdá, dostala se až na vrchol dokonalosti.

(Jiskry sv. Ignáce)

* * *

V e l i k o n o c h n í z a h r a d a

Spočteny vlasy hlavy mé a jediný
bez tebe nespadne, ó Pane -
tam venku s kříkem křížují tě dějiny,
strašlivá krůpěj těla tvého v propast kane.

Zde v trávě mladé místa bledá po tvých kolenou,
a poplakává konopka nad spánkem apoštola,
na konec světa větev za větví se stromy pokleknou,
poslové vzdechů tvých tam dolů, dolů dolů.

Zde rouška větru věrně vtiskla si tvé čelo přečisté,
když mezi keři modlil ses, ty Keři rozsvícený
v krůpějích potu krvavých, když v prázdro bezlisté
žal věku vál, tvé smrti žádaje si ceny.

Zde kmeny žoldnéřské v tmě utkvěly, kde každý stál,
polibek Jidášův šelestí v lístcích rašících a spílat
přes střechy, zdi a zahrady dav slyším dál;
dál chladem voda chvěje se, v níž ruce myl si Pilát --

Tu náhle pozoun vzkříšení mi sluchem slavně zní,
a kamení a oblaka jak pláty kovu saží,
já, Kriste, vstal z vápenné zkroušenosti podzemní
a s radostí svou radosti tvé vstříč jdu na zápraží.

Ať hráze křivdy křiklavé se vrší výš a výš,
ať sršatí hřbet obzoru a v trávě stopy vlčí,
ó ty, jenž sluch jsi učinil, ty uslyšíš...
Pravice probodená zvedá se, však ústa strašně mlčí.

(Jan Zahradníček: ze sbírky "KOROUHVE")

"Tvář Boží lásky" - Ukřižovaný

to je nejvlastnější a nejpůsobivější tvář Boží lásky. Vtělený Bůh, ponorený do moče bolesti - to jest Jeho křest, aby byl naším Vykupitelem a bratrem. Dokonává své dílo, když je dokonale rozslápnut - v bláznovství a pohoršení kříže. A tak to "pošetilé" a "slabé" a "nic" vtěleného Boha jest jen příslušná tvář a jméno nevýslovné, doposud neviděné a nepochopitelné Boží lásky. A Boží majestát se tu jeví v purpuru Jeho pošetlosti a slabosti před pohany a židy. Slabost a ponížení, potupa, zničení - to je jméno toho, co Bůh pro nás vykonal - jméno Boží lásky!

Jaké jméno asi zasluhuje, co ty jsi vykonal pro Boha a pro bližního?

(Josef Hlouch: MINUTĚNKA)

D O N B O S K O

- Páni, budte takí láskaví a povážte, že je už večer pred Turícam a ja mám ešte dnes vyspovedať pár sto chlapcov.

- No dobre. Prehliadku sme už skončili - poddala sa konečne polícia. - Ale povedzte nám, Don Bosko, ako je to? Keď ideme inde robiť prehliadku, všade pláč, krik, všetci sú splašení, že skoro ani nevedia, kde majú hlavy, ale vy ste taký pokojný, prívetivý a veselý.

- Ale, drahí páni moji, prečo by som nemal byť pokojný, keď mám čisté svedomie a som úplne istý, že u mňa aj tak nič nenájdete.

- Ano, tak nejako to musí byť - začali veriť už aj policajti. Ale medzitým vrátnik priniesol poštu a policajt by nebol policajtom, keby si aj ta nevopchal prsty. Otvoria prvý list. To je od ministerstva vnútra. Ministerstvo odporúča v ňom Don Boskovi do láskavosti akúsi nemajetnú sirotu a jeho Excelencia pán minister Farini chce zaplatiť za chlapca raz navždy 150 lir. Pán policajt ostal od toho sprostý. Ako to? Pán minister na jednej strane posiela sem chovancov, prosí o láskavosť, ponúka peniaze a na druhej strane dáva rozkaz k domovej prehliadke. Ten istý pán. A tým istým podpisom. Aká to dvojakosť! Ale taká bola vtedajšia vlada. S dvojakou tvárou. Vypočítavá, neúprimná. Policia prišla do zmätku. Zabudla na ostatnú poštu. Namala už do toho chuti. A to bolo aj šťastie, lebo okrem iných bol tam i list z Ríma, ktorý sa dal veľmi ľahko vykladať zlomyseľne, a to by bolo bývalo pre Don Boska veľmi nepríjemné. Don Bosko to zbadal. Nestratil duchaprítomnosť a začal znechutnených pánov zabávať:

Páni moji, ako vidím, ste sa poriadne zaprášili. Ale pri prehliadkach to už tak býva. Ak dovolíte, dám vám aspoň kefu. A myslím, že vás táto trojhodinová práca trošku unavila, ba aj zohriala. Akiste neodmietnete pohárik dobrého vína.

Chovanci ústavu sa medzitým hrali na dvore a trápili, čo bude s ich dobrým oteckom Don Boskom. Keď však zbadali, že sa do izby nesú po háre a víno, nevedeli, čo robiť od radosti, lebo boli už istí, že polícia zasa ostala v blate a Don Bosko šťastne vyviazol z nebezpečenstva. Boli už na to navyknutí.

Domová prehliadka bola teda bezvýsledná. A Don Bosko mohol úfať, že s politickými úradmi bude mať dlhší čas zasa pokoj. Ale sa sklamal. O dva týždne neskôr, 9. júna predpoludním o 10. hodine, už zasa tam bola. Na neštastie Don Bosko neboli ani doma. Komisia si teda vypozičala úbohého prefekta ústavu Don Alassonattih, ktorý na také spôsoby neboli navyknutý, a preto sa triasol ako osika.

Komisiu tvorili traja páni. Bol to sekretár pána ministra Fariniho, potom inšpektor akadémie a universitný profesor teológie. Chceli zistiť, z

akých peňazí a akou pomocou vydržiava Don Bosko svoj ústav. A potom chceli nájsť niečo protištátneho a poburujúceho v knižkách, zošitoch, poznámkach Don Boskovho žiaťta a kdekoľvek, len aby to svedčilo, že sa tam učí nevlastenecky, reakcionársky. Úrady si totiž namýšľali, že Don Boskov ústav financuje svätá Stolica, alebo azda odohnaní talianski panovníci. Začali sa teda vypitovať prefekta najprv veľmi obozretne a chytrácky. Keď to nešlo, vyhľážali sa mu a terorizovali ho. Výsledok ich surovosti bol v tom, že ubohý a nemocný prefekt im zamdlel. Medzičasom chovanci pobeholi mestom a hľadali Don Boska. Keď pribehol domov, našiel vyšetrujúcich pánov bezradne obskakovať okolo zamdletého Don Alassonattihho. Hanbili sa, lebo sa cítili vinnými. A Don Bosko im tiež povedal svoje, čím sa zaiste nikdy pred druhými nepochválili.

(Alberti - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

* * *

Josef Lada: DĚTEM:

PTAČÍ KAPELA

Vzhůru do modra se dívám,
pak se také rozezpívám.

Stará vrána krákavá
na trumbón tu vyhrává,
a k drozdovu klarinetu
skřivan z flétny loundí v řetu,
slavík zase z housliček
tisíc nových písniček,
dudek tu má dudy, dudá,
ty své dudy všude udá —

a já jejich kapele
přizvukuji veselé.

FRANTIŠEK Hrubín

PODPORUJME NAŠE PODNIKY, NAŠE OBCHODNÍKY A ŽIVNOSTNÍKY !